

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului și de către inculpatul Bularga Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2020 și sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 12 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Bularga Mihail XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.06.2018 – 12.12.2019

instanța de apel: 03.01.2020 – 22.10.2020

instanța de recurs: 23.12.2020 – 19.05.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 12 decembrie 2019, Bularga Mihail a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(1) și art.349 al.(1¹) Cod Penal, și s-a stabilit pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.151 alin.(1) Cod penal – 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.349 al. (1¹) – 1(unu) an 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Bularga Mihail, pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

S-a aplicat în privința lui Bularga Mihail, măsura preventivă sub formă de arest din momentul devenirii definitive a sentinței.

S-a aplicat în privința lui Bularga Mihail, măsura preventivă - obligarea de nepărăsire a țării, cu menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței.

S-a încetat procesul penal privind învinuirea lui Bularga Mihail, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(1) și art.287 al.(2) lit. a) Codul Penal, din motivul că faptele acestuia constituie contravenția prevăzută de art.354 Codul contravențional.

S-a recunoscut vinovat Bularga Mihail în comiterea contravențiilor prevăzute de art.354 Codul contravențional și s-a încetat procesul contravențional din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Cheltuielile de judecată suportate pe prezenta cauză penală în sumă de 712, 06 lei, în conformitate cu art.229 alin.(1) Codul de procedură penală, au fost trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Bularga Mihail la data de 30.12.2017, în jurul orelor 18.00, aflându-se în parcul din centrul or. Căușeni, în preajma bradului de revelion, fiind într-un loc public, în prezența a mai multor persoane care erau prezente în parc, printre care și Babin Victor, Babin Vadim și Babin Maria, Bularga Mihail încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un temei real, în prezența a mai multor persoane, a început să-i maltrateze cu pumnii și picioarele pe Babin Victor și Babin Vadim, peste diferite părți ale corpului, cauzându-le ultimilor dureri fizice.

Astfel, prin acțiunile sale Bularga Mihail, a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative: huliganismul, adică acțiunile intenționale, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Tot el, la data de 30.12.2017, în jurul orelor 18.05, continuându-și acțiunile criminale, în timpul maltratării cu pumnii și picioarele pe Babin Vădim și Babin Victor, i-a cauzat lui Babin Victor, conform raportului de expertiză judiciară nr.201802D0668 din data de 05.04.2018, leziuni corporale grave sub formă de: traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura cu deplasarea osului occipital, contuzie cerebrală gradul 1, edem a țesuturilor moi și echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul bărbiei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bularga Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Tot el, la data de 02.06.2018, în jurul orelor 23.30 - 23.50, în compania unor cunoscuți, se aflau în preajma magazinului „Moldcell”, amplasat la intersecția străzilor M.Eminescu cu D.Cantemir din orașul Căușeni, fiind în stare de ebrietate. Din motivul tulburării liniștii publice de către numiți, comandantul de grupă, șofer al grupei 1 de carabinieri a plutonului 1 de carabinieri a companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC, plutonier-adjutant Igor Caraman și carabinierului plutonului 1 de carabinieri al companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC, plutonier-major Alexei Paniș, ambii fiind implicați în serviciul de menținere a ordinii publice, fiind în uniformă de serviciu, în scopul neadmiterii sporirii intensității tulburării liniștii publice, sau apropiat, s-au prezentat și au solicitat întregului grup de persoane să înceteze acțiunile nu tocmai legale. În acest moment, Mihail Bularga, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, în scopul manifestării aroganței personale și fiind încrezut în superioritatea stării sale fizice, urmărind scopul sistării activității persoanelor menționate care își îndeplineau datoria obștească, i-a numit cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le onoarea și demnitatea. Concomitent, Mihail Bularga, manifestând o agresivitate sporită, l-a apucat pe Igor Caraman și l-a întins de vestonul de la ținuta de serviciu, în urma cărui fapt, i-au fost ruși doi nasturi, apoi l-a lovit cu pumnul în piept, provocându-i dureri fizice. După solicitările repetate a lui Alexei Paniș, adresate lui Mihail Bularga, de renunțare la acțiuni ilegale, Mihail Bularga, s-a apropiat de acesta și l-a lovit cu pumnul în regiunea gâtului și pieptului, provocându-i dureri fizice. Astfel, Mihail Bularga, a săvârșit, violenta nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de persoana care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, adică infracțiune prevăzută de art.349 alin (11) din Codul penal. Tot el, la 02.06.2018, în jurul orelor 23.30-23.50, în compania unor cunoscuți, se aflau în preajma magazinului „Moldcell”, amplasat la intersecția străzilor M.Eminescu cu D.Cantemir din orașul Căușeni, fiind în stare de ebrietate. Din motivul tulburării liniștii publice de către numiți, comandantul de grupă, șofer al grupei 1 de carabinieri a plutonului 1 de carabinieri a companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC, plutonier-adjutant Igor Caraman și carabinierului plutonului 1 de carabinieri al companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC, plutonier-major Alexei Paniș, ambii fiind implicați în serviciul de menținere a ordinii publice, fiind persoane care curmă acte huliganice, fiind în

uniformă de serviciu, în scopul neadmiterii sporirii intensității tulburării liniștii publice, s-au apropiat, s-au prezentat și au solicitat întregului grup de persoane să înceteze acțiunile nu tocmai legale. În acest moment, Mihail Bularga, fiind persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism (sentința judecătoreiei Căușeni din 23.01.2015), acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, în scopul manifestării aroganței personale și fiind încrezut în superioritatea stării sale fizice, urmărind scopul de opunere de rezistență violentă activității persoanelor menționate care își îndeplineau datoria obștească, de a curma actele huliganice, i-a numit cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le onoarea și demnitatea. Concomitent, Mihail Bularga, manifestând o agresivitate sporită, l-a apucat pe Igor Caraman și l-a întins de vestonul de la ținuta de serviciu, în urma cărui fapt, i-au fost ruși doi nasturi, apoi l-a lovit cu pumnul în piept, provocându-i dureri fizice. După solicitările repetate a lui Alexei Paniș, adresate lui Bularga Mihail, de renunțare la acțiuni ilegale, Bularga Mihail, s-a apropiat de acesta și l-a lovit cu pumnul în regiunea gâtului și pieptului, provocându-i dureri fizice.

Astfel, Bularga Mihail a săvârșit un act de huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, adică infracțiune prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. a) din Codul penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Ghenadie Moruz, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bularga Mihail să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), 151 alin. (1), 349 alin. (1¹) și 287 alin. (2) lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsă după cum urmează: în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal – 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal – 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial să-i fie stabilită lui Bularga Mihail, pedeapsă finală sub formă de 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- avocatul Roman Chizilov în numele inculpatului Bularga Mihail, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate de prima instanță, încetarea procesului penal în privința lui Bularga Mihail, din lipsa unuia din elementele constitutive ale infracțiunii și atragerea acestuia la răspundere contravențională.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată, cu certitudine s-a constatat că faptele incriminate lui Bularga Mihail, corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1), 151 alin. (1), 349 alin. (1¹) și art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- vinovăția lui Bularga Mihail, în cadrul ședinței de judecată pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0668 din data de 05.04.2018, prin care s-a atestat că lui Babin Victor în rezultatul maltratării lui de către Bularga Mihail, i-au fost cauzate vătămări corporale grave;

- la încetarea procesului penal, în privința lui Bularga Mihail, în baza art. 287 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de judecată eronat a stabilit că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, dar sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, motivul fiind că „acțiunile inculpatului reprezintă în fond o injurie în adresa părților vătămate, iar probele administrate în instanța de judecată, demonstrează cert că aceste acțiuni reprezintă nu altceva decât un act de huliganism contravențional și o injurie adusă în adresa părților vătămate, atâta timp cât în ședința de judecată s-a demonstrat faptul că la data de 30.12.2017 și 02.06.2018, a avut loc singură acțiune, manifestată prin aplicarea violenței asupra părții vătămate, peste diferite părți ale corpului, în urma cărui fapt i s-a cauzat vătămare corporală gravă (episodul din data de 30.12.2017) și dureri fizice (episodul din data de 02.06.2018);

- în acest caz, calificarea urmează să fie făcută doar în baza art. 151 Cod penal și nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art. 151 și 287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă”;

- la adoptarea soluției, instanța nu a ținut cont că de către inculpat, nu a fost aplicată o singură acțiune violentă față de partea vătămată, care s-a soldat cu cauzarea vătămării grave a integrității corporale, dar inculpatul a aplicat mai multe lovituri, inclusiv l-a maltratat și pe Babin Vadim,

cauzându-i ultimului vătămări corporale neînsemnate, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0507 din data de 04.04.2018;

- conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din data de 19.06.2006, cu modificările ulterioare din data de 15.05.2017, și anume conform prevederilor pct.10) alin.5) a prezentei hotărâri, infracțiunea de huliganism, urmată de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale, urmează a fi calificată conform prevederilor art.287 și 151 sau 152 Cod penal;

- în speța dată, atât în faza urmăririi penale pe prezenta cauză penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că Bularga Mihail, din start (de la începutul conflictului), prin acțiunile sale, a urmărit scopul comiterii unui act de huliganism, în privința lui Babin Vadim și Babin Victor, leziunile corporale (grave), cauzate părții vătămate Babin Victor, au fost o prelungire a acțiunilor huliganice ale inculpatului, adică acțiunile ultimului, corect au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) și 151 alin.(1) Cod penal;

- la adoptarea hotărârii asupra cazului dat, instanța de judecată, în afară de probele care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, urma să ia în considerație și prevederile pct.10) alin.5) din hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție, menționată, dar nu prevederile pct.4), de care de fapt s-a condus instanța;

- conform dispoziției laturii obiective ale contravenției prevăzute de art. 354 Cod Contravențional prin huliganism nu prea grav, se înțelege acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, fără aplicarea violenței. În cazul de față, consideră că acțiunile lui Bularga Mihail, eronat au fost încadrate conform prevederilor art. 354 Cod Contravențional, deoarece pe toate episoadele incriminate ultimului, acțiunile lui au fost însoțite de aplicarea violenței (neînsemnate, grave și a durerilor fizice).

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului Bularga Mihail a menționat că:

- nu este de acord cu sentința în cauză deoarece instanța de fond nu a dorit să ia în considerație motivele invocate de către apărare și probele prezentate și anume în învinuirea lui Bularga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, și astfel condamnarea inculpatului s-a bazat integrala pe declarațiile părților vătămate Babin Vădim, Babin Victor, și a lui martorului Babin Maria mama părților vătămate, și a raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0668 din data de 05.04.2018. Menționează faptul că proba data a fost cercetată în ședința de judecată care includ trei fragmente video înregistrate cu telefonul mobil de

către martorul Grigoriev Sâni care nemijlocit a fost prezent la fața locului, a confirmat că înregistrările date au fost făcute de el cu propriul telefon mobil;

- din imaginile video cercetate de către instanța de judecată este observat momentul când este lovit Bularga Mihail tatăl inculpatului cu pumnul în față de către Babin Victor, astfel este combătut, argumentul instanței și anume „la caz instanța de judecată, va aprecia critic declarațiile inculpatului, precum că ultimul a acționat în apărarea tatălui său care era lovit de către partea vătămată, motiv din care a aplicat o lovitură părții vătămate Babin Victor, deoarece în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că părțile vătămate au avut doar o discuție cu tatăl inculpatului neaplicându-i careva lovituri”;

- ceea ce ține de leziunile corporale grave provocate lui Babin Victor, consideră că pe deplin au fost combătute prin probe pertinente care au demonstrat nevinovăția inculpatului Bularga Mihail, și anume din înregistrările video prezentate este vizibil cum alte persoane aplică lovituri cu mâinile și picioarele lui Babin Victor, acesta era la pământ iar mama acestuia era peste el unde îl proteja cu corpul său de lovituri, iar o doamnă în scurtă roșie încerca să-l oprească pe unul din agresori. Mai mult ca atât la materialele cauzei fratele lui Babin Victor, Babin Vadim a declarat că loviturile aplicate acestuia a fost provocate de careva persoana pe nume Marin, declarațiile date a fost date atât în faza de urmărire penală cât și în timpul cercetării judecătorești, fapt confirmat și prin proba incontestabilă prezentată instanței de judecată, și anume în înregistrarea video cu nr. VID 20100101032457 unde este clar vizibil cum una din persoane aplică mai multe lovituri lui Babin Victor care este îmbrăcat în pulover sau scurtă roșie și pantaloni negri;

- apărarea corect a solicitat achitarea lui Bularga Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1), Cod penal, și transmiterea cauzei la organul de urmărire penală pentru stabilirea persoanei vinovate, inculpatul a recunoscut doar că a aplicat careva lovituri lui Babin Vadim care conform raportului de expertiză are leziuni corporale neînsemnate și care constituie o contravenție. Iar persoanele vinovate de provocarea leziunilor corporale grave urma a fi stabile de organul de urmărire penală. La fel și martorul Grigoriev Sani a declarat că părții vătămate i-a fost aplicate mai multe lovituri de către alte persoane;

- instanța la pronunțarea sentinței a încălcat prevederile art. 61 alin. (1) care spune că pedeapsa penală se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiunea, în circumstanțele date, consideră că nu este stabilite prin probe că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar potrivit prevederilor art. 19 Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la

examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod;

- instanța de judecată a încălcat grav dreptul inculpatului la un proces echitabil respingând probele apărării tară a fi prezentate careva expertize prin care s-ar demonstra cu certitudine că înregistrările date sunt false. A încălcat grav principiul prezumției de nevinovăție prevăzut de art. 8 Cod de procedură penală, (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului;

- instanța de judecată a apreciat critic probele apărării pe motiv că aceste înregistrări sunt făcute cu telefonul mobil sunt nepertinente, nu se raportează la fondul cauzei în coroborare cu alte probe. Or, faptul că din imaginile date se face o claritate în acțiunile participanților, într-adevăr înregistrările date conțin doar trei fragmente, dar chiar și din aceste imagini argumentele invocate de apărare nu au fost combătute prin alte probe;

- referitor la infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, menționează că, inculpatul a recunoscut faptul că la data de 02.06.2018 a avut o confruntare verbală cu angajații Departamentului trupelor de carabinieri, fiind în stare de ebrietate nu s-a supus cerințelor acestora de a fi condus la Inspectoratul de poliție, pentru stabilirea identității acestuia, mai mult ca atât că ultimul se cunoștea cu colaboratorii dați, fiind în relații conflictuale cu unul din colaboratori, a mai invocat că nu inculpatul a tulburat ordinea publică, dar careva persoane minore de gen feminin țipau la el. Tot atunci colaboratorii Departamentului trupelor de carabinieri s-au apropiat anume de inculpat și din start în mod autoritar fără a da careva explicații au insistat pe faptul că ultimul urmează a fi condus la poliție, inculpatul a cerut explicații de la acestea din care motiv el urmează să plece la poliție, și a indicat la grupul de persoane care au tulburat ordinea publică. Imediat d-l Caraman și Paniș au aplicat forța fizică pentru a-l urca forțat pe inculpat în unitatea de transport al Departamentului trupelor de carabinieri. Inculpatul a opus rezistență, și a încercat să se rupă din mâinile colaboratorilor Departamentului trupelor de carabinieri, ultimii în ajutor au chemat alți colaboratori și atunci a fost urcat forțat în unitatea de transport al Departamentului trupelor de carabinieri și dus la Inspectoratul de poliție Căușeni. Inculpatul a recunoscut faptul că în timpul altercației a folosit cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor Departamentului trupelor de carabinieri, iar faptul că ar fi lovit colaboratorii a declarat că acesta este invenția ultimilor;

- declarațiile date de către Caraman și Paniș care au declarat în faza de urmărire penală că nu-l cunosc pe inculpat, apoi și-au schimbat declarațiile și au recunoscut că îl cunoaște pe inculpat de aproximativ 5 ani, și că anterior acesta a mai încălcat ordinea publică de mai multe ori, fără a fi prezentate probe care ar demonstra faptul dat. Prin aceste acțiuni instanța urma a aprecia critic și a constata prezența unei provocări din partea colaboratorilor Departamentului trupelor de carabinieri. Consideră, lipsa a cărorva probe ce ar demonstra leziunile corporale, acestea nu puteau a fi loc din momentul în care fiecare Carabiner era dotat cu vestă de protecție, care este un echipament special de a proteja în caz de lovituri;

- instanța de judecată a aplicat eronat prevederile art. 349 Cod penal, a efectuat o încadrare juridică greșită în dispozitivul articolului dat este expres prevăzut latura obiectivă a infracțiunii „Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale în primul rând nu există careva probe care ar demonstra aplicarea violenței nepericuloase nu există un raport de expertiză medical care ar proba faptul dat. Faptul dat este indicat în articolul 97 Cod de procedură penală, astfel, circumstanțele care se constată prin anumite mijloace de probă în procesul penal se constată, prin anumite mijloace de probă, următoarele circumstanțe: 2) existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale - prin raportul expertizei judiciare medico-legale. În susținerea argumentului dat vine și Regulamentul nr. 199 din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale în punctele 6), și 74. Iar noțiunea de violență nepericuloasă se regăsește în pct. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004. Drept violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, se consideră vătămări neînsemnate (care nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, nici pierderea capacității de muncă, ce rezultă din pct.74 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 99 din 27.06.2003, modificat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.654 din 16.08.2011) sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică (art.

78 alin.(1) Cod contravențional), dacă aceste acțiuni nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei;

- declarațiile date de către Cojuhari și Vrabie urmează a fi apreciate critic, din motivul că ultimii erau după cum au declarat în cadrul cercetării judecătorești în zona parcului între havuz și magazinul Bomba iar altercația a avut loc în fața magazinului Iuvas, apărarea a prezentat o imagine care a fost anexată la materialele cauzei de unde se vede că din punctul dat nu era posibil să vezi nimic deoarece stă în față un magazin cu 4 nivele și acoperă în totalitate magazinul Iuvas chiar și magazinul Moldcell care se află pe partea opusă a magazinului Bomba. În al doilea rând colaboratorii Departamentului Trupelor de Carabinieri nu au prezentat probe care ar fi demonstrat faptul că ei se aflau „la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”, aceștia își îndeplineau traseul stabilit de conducere confirmat prin tabelul repartizării forțelor și mijloacelor (f.d.20). Chiar și doctrina expres indica ca condiție obligatorie - „condiție obligatorie este săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității lor de serviciu sau obștești ori al schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare a unei persoane sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea ei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”.

- urma de încadrat fapta conform prevederilor art. 353 alin. (2) Cod contravențional adică, ultragiarea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență. Opunerea de rezistență procurorului, ofițerului de urmărire penală, ofițerului de informații și securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, unei alte persoane, aflată în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, se sancționează cu amendă de la 21 la 43 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile;

- sentința dată este contrară prevederilor legale cu referire la cadrul legal invocat mai sus și inculpatul Bularga Mihail a fost condamnat pentru infracțiuni pe care nu le-a comis, instanța intenționat a încadrat eronat acțiunile în susținerea parțială a rechizitoriului fără să intre în esența cauzei, și a elementelor infracțiunilor imputate, în lipsă materialului probator, ce ar exclude toate dubiile invocate de apărare. Consideră că inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că acțiunile acestuia nu conțin elementele infracțiunilor imputate prin sentință.;

- cu referire la reîncadrarea acțiunilor de huliganism invocate în rechizitoriu, instanța corect a apreciat, în caz contrar Bularga Mihail urma să

fie supus răspunderii penale de două ori pentru aceleași acțiuni, în cazul în care este concurs real de infracțiuni unul din elementele infracțiunii sunt regăsite în ambele dispozitive ale articolelor imputate, acest element nu poate fi aplicat la ambele infracțiuni, în cazul în care este aplicat ca element al infracțiunii prevăzut la art. 151 Cod penal atunci nu-l poți aplica și la infracțiunea de huliganism, în caz contrar era situația în care persoana să fie trasă de două ori răspunderii penale, cu excepția când infracțiunile sunt separat consumate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și avocatului Roman Chizilov în numele inculpatului Bularga Mihail și menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Bularga Mihail, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Bularga Mihail just încadrându-le în dispoziția art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și art. 349 alin. (1¹) Cod penal după indicii calificativi - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Cu referire la motivele invocate de avocatul Chizilov Roman în numele inculpatului, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Bularga Mihail, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) iar cu referire la învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, urma să fie atras la răspundere contravențională, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate, instanța de apel a considerat că

aceste afirmații reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Bularga Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpatul Bularga Mihail nu și-a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate, săvârșirea infracțiunilor este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Babin Vadim; declarațiile părții vătămate Babin Victor; declarațiile părții vătămate Paniș Alexei; declarațiile părții vătămate Caraman Igor; declarațiile martorului Babin Maria; declarațiile martorului Cojuhari Alexandru Anatolie; declarațiile martorului Vrabie Andrei; declarațiile martorului Grigoriev Sani.

Pe lângă mărturiile descrise, vina inculpatului se mai demonstrează și prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, după cum urmează: procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 6690 din 30.12.2017 (f.d.14 vol. I); cererea lui Babin Vadim din 10.01.2018, prin care roagă organele de drept să ia măsuri conform legii cu Bularga Mihail (f.d.20, vol. I); cererea lui Babin Victor din 30.12.2017 (f.d.25, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.12.2017 și tabelul ilustrativ (f.d.26- 27, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0507 din 04.04.2018 (f.d.107-108 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0668 din 05.04.2018 (f.d.109-110 vol. I); procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. xxxx din 03.06.2018, din 13.06.2018 (f.d.5 vol. II); extrasul din Ordinul nr. x din 26.02.2018 cu privire la angajare (f.d.16 vol. II); extrasul din Ordinul nr. x din 15.01.2018 (f.d.17, vol. II); ordonanța de recunoaștere a corpului delict

la cauza penală din 02.07.2018 (f.d.35, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.06.2018 (f.d.36-37); Procesul-verbal nr.1312 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 03.06.2018 (f.d.57-58, vol. II).

Instanța de apel apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Bularga Mihail este întemeiată, acțiunile acestuia just încadrându-le în dispoziția art. art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și art. 349 alin. (1¹) Cod penal după indicii calificativi - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Instanța de apel analizând declarațiile părților vătămate, martorilor consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel atestă că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părților vătămate, martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit

pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpatului Bularga Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de apel se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Bularga Mihail, elementele componente de infracțiune prevăzute de 151 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că potrivit doctrinei, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 151 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei. În cazul variantei de infracțiune de la art. art. 151 Cod penal, trebuie invocat despre caracterul complex al obiectului juridic special care include: obiectul juridic principal constând în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei și obiectul juridic secundar care este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul material al infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății îl constituie corpul persoanei.

La caz, instanța de apel a reținut că, obiectul material al infracțiunii este corpul lui Bavin Victor și anume traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura cu deplasarea osului occipital, contuzie cerebrală gradul I, care putea fi produsă în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu și se califică ca vătămare gravă. Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 151 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrității

corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a remarcat că, latura obiectivă a infracțiunii, în prezenta pricină, a fost realizată de către inculpat prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele, iar potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.201802D0668 din 05.04.2018, la Babin Victor s-a constatat: traumatism craniocerebral închis, manifestat prin fractura cu deplasarea osului occipital, contuzie cerebrală gradul 1, edem a țesuturilor moi și echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul bărbiei, ce se califică ca leziuni corporale grave. Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 151 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Dacă acțiunile violente au condus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor (în cazul intenției directe) sau vătămarea intenționată - gravă, medie sau ușoară - a integrității corporale sau a sănătății (în cazul intenției indirecte). Subiectul infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 14 ani.

În acest context, instanța de apel a reținut că, subiectul infracțiunii, prin prisma prevederilor art. 21 alin. (2), art. 22 și art. 1331 din Codul penal, în speță sunt întrunite elementele obligatorii ale componenței infracțiunii, or, Bularga Mihail la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani și este o persoană responsabilă. Prin urmare, Colegiul penal nu reține alegațiile apărării cât și a inculpatului privind achitarea, deoarece vinovăția lui Bularga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 al. (1) Cod penal a fost cert stabilită.

Totodată, instanța de apel a considerat că, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare de la răspundere penală, ori în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că inculpatul Bularga Mihail este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, și anume că, la data de 30.12.2017, în jurul orelor 18.05, continuându-și acțiunile criminale, în timpul maltratării cu pumnii și picioarele pe Babin Vadim și Babin Victor, i-a cauzat lui Babin Victor Piotr, conform raportului de expertiză judiciară nr.201802D0668 din data de 05.04.2018, leziuni corporale grave sub formă de: traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura cu deplasarea osului occipital, contuzie cerebrală gradul 1, edem a țesuturilor moi și echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul bărbiei.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță just a apreciat critic precum că ultimul a acționat în apărarea tatălui său care era lovit de către părțile vătămate, motiv din care a aplicat o lovitură părții vătămate Babin Victor, deoarece în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că părțile vătămate au avut doar o discuție cu tatăl inculpatului neaplicându-i careva lovituri. Or, nerecunoașterea vinovăției instanța de judecată corect a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 CPP și art.6 CEDO, ținând cont și de faptul că persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat, nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații, acțiuni ce nu pot determina soluția de achitarea a acestuia

Instanța de apel a considerat că nici declarațiile martorului Grigoriev Sani nu pot servi temei pentru achitarea inculpatului, deoarece declarațiile ultimului au fost combătute în ședința de judecată prin declarațiile părților vătămate, cât și prin concluziile raportului de expertiză judiciară nr.201802D0668 din data de 05.04.2018, care vin în contradicție chiar și cu declarațiile inculpatului, instanța de judecată concluzionând și faptul că, martorul menționat nu au fost prezent pe toată durata conflictului, ultimul chiar invocând că inițial s-a aflat la o distanță de aproximativ 100 metri de la locul incidentului, ulterior s-a apropiat și a efectuat înregistrări video. Astfel, prin declarațiile sale, ultimul încearcă să minimalizeze acțiunile pe care le-a întreprins inculpatul și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse de către inculpat. La fel instanța corect nu a reținut ca suport probant în apărarea inculpatului și înregistrarea video prezentată și vizualizată în cadrul cercetării judecătorești de către partea apărării deoarece în ședința de judecată s-a constatat că înregistrarea video efectuată pe telefonul mobil de către martorul Grigoriev Sani, este nepertinentă, în care nu se raportează la fondul cauzei în coroborare cu alte probe, lăsând dubii asupra obiectivității înregistrărilor.

Instanța de apel a considerat neplauzibil și argumentul apărării, precum că nu a fost dovedită legătura cauzală dintre fapta inculpatului și consecințele survenite, pe când în urma acțiunilor infracționale ale lui Bularga Mihail, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0668 din 05.04.2018, la Babin Victor s-a constatat: traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura cu deplasarea osului occipital, contuzie cerebrală gradul 1, edem a țesuturilor moi și echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul bărbiei, ce se califică ca leziuni corporale grave, prin ce se stabilește legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Concomitent, instanța de apel a reținut ca fiind ferme constatările primei instanțe în partea calificării și încadrării juridice a faptei inculpatului, care au fost deduse din caracteristicile infracțiunii prevăzute de art.151 Cod penal, descrise anterior.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, apelul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care se pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, instanța de apel a menționat că reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor primei instanțe în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună, or, acestea sunt legale și întemeiate.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Bularga Mihail, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova și motivele invocate de avocatul inculpatului în cererea de apel, instanța de apel verificând legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului constată că, la aprecierea măsurii și mărimii pedepsei, instanța de fond a luat în considerare în deplină măsură caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele săvârșirii acesteia, de circumstanțele atenuante.

Instanța de apel constată că, acțiunile inculpatului Bularga Mihail, au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod Penal pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani, iar din interpretarea sistemică a prevederilor art. 151 alin. (1) Cod Penal și art. 16 alin.(4) Cod Penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune gravă.

În acest sens, instanța de apel a menționat că reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului Bularga Mihail, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, instanța a aplicat o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, considerând întemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

Instanța de apel a respins și solicitarea părții apărării privind atragerea inculpatului Bularga Mihail la răspundere contravențională referitor la învinuirea adusă în temeiul art. 349 alin. (1¹) Cod penal, invocându-se că acțiunile inculpatului Bularga Mihail constituie contravenția prevăzută de art. 353 alin. (2) Cod contravențional, adică - ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență. Or, instanța de apel a reținut că potrivit doctrinei juridice, Obiectul juridic

special al infracțiunii are un caracter multiplu și anume Obiectul juridic principal care îl constituie relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei ori integritatea. Obiectul material al infracțiunii, îl reprezintă corpul victimei. În speță, prin acțiunile inculpatului s-au periclitat în principal – relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere, iar în plan secundar – relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei. Victima a infracțiunii este persoana cu funcție de răspundere.

La caz, instanța de apel a reținut că părțile vătămate sunt persoane cu funcție de răspundere, Caraman Igor activând în funcție de plutonier-adjutant al plutonului 1 de carabinieri a companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC, iar Paniș Alexei activând în funcția de plutonier-major al plutonului 1 de carabinieri al companiei independente de carabinieri a Brigăzii 1 mobil-operative a DTC. Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție manifestată prin faptul că inculpatul Bularga Mihail, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. În acest context, se conchide că prin "violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate", se înțelege fie cauzarea intenționată a leziunilor corporale, care nu au drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, fie aplicarea intenționată a loviturilor sau săvârșirea altor acțiuni violente care cauzează o durere fizică, însă nu creează pericol pentru viața și sănătatea victimei.

De asemenea, instanța de apel a constatat că în acest caz scopul infracțiunii este unul special și anume: Scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere. Scopul schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere în interesul celui care amenință sau al altei persoane. În acest context prima instanță just a statuat că, acțiunile inculpatului de aplicare a violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu cu cauzarea vătămarilor neînsemnate părții vătămate au fost efectuate cu scopul sistării activității de serviciu, la solicitarea de a înceta acțiunile nu tocmai legale conform învinuirii aduse

Instanța de apel analizând totalitatea probelor prezentate, apreciate din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor, instanța de judecată constată în afara oricărui dubiu rezonabil că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bularga Mihail, a comis infracțiunea prevăzută la art.349 alin.(1¹) Codul penal, manifestată prin – aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Instanța de apel a apreciat critic ca fiind declarative declarațiile inculpatului, precum că nu a lovit părțile vătămate, deoarece acest fapt se combate întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată supuse examinării în ședința instanței de apel care demonstrează contrariul iar ultimul prin argumentul dat urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru faptele comise, neprezentând probe în susținerea celor invocate. Dimpotrivă, în ședința de judecată s-a constatat că inculpatul Bularga Mihail, fiind în stare de ebrietate și urmare a comportamentului său agresiv față de carabinierii Caraman Igor și Paniș Alexei, a refuzat de a înceta acțiunile sale ilegale de opunere de rezistență și ultragiure a carabinierilor care erau implicați în serviciul de menținere a ordinii publice, fiind în uniformă de serviciu, fiind necesară intervenția mai multor carabinieri, pentru a fi transportat la IP Căușeni pentru documentarea cazului.

Instanța de apel a reținut și faptul că, declarațiile inculpatului, date în cadrul cercetării judecătorești cu privire la nerecunoașterea vinovăției, contravin declarațiilor părților vătămate Caraman Igor și Paniș Alexei și martorilor Vrăbie Ion și Cojuhari Alexandru, care au fost audiați în ședința de judecată sub jurământ, aceste depoziii fiind consecutive, consecvente și uniforme, în coroborare cu alte probe administrate și care sânt confirmate, care atestă faptul că părților vătămate le-a fost aplicată violența, în scopul sistării activității de îndeplinire a datoriei obștești, fiind numiți cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le onoarea și demnitatea, după cum a fost stabilit atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată.

În acest context, instanța de apel a considerat dovedită în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului în agresarea fizică a părților vătămate în scopul sistării activității. Or, drept violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei se consideră vătămări neînsemnate sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au provocat dureri fizice, care au fost comise de inculpat în urma ignorării cerințelor carabinierilor Caraman Igor și Paniș Alexei de a-i urma la IP Căușeni, împotrivindu-se și opunând rezistență.

Instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatului, date la stadia urmăririi penale, prin care neagă comiterea infracțiunilor incriminate prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, creează dubii rezonabile sub aspect de veridicitate, iar faptul că inculpatul Bularga Mihail nu-și recunoaște vinovăția instanța o consideră ca o modalitate de apărare a sa, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală, or declarațiile lui nu coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea.

Instanța de apel a menționat că sancțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Codul Penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, astfel că prima instanță i-a stabilit lui Bularga Mihail o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea în cauză în limitele stabilite sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la învinuirile aduse inculpatului Bularga Mihail, în baza art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a concluzionat că, acțiunile inculpatului calificate de acuzare conform prevederilor art. 287 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, demonstrează cert că, aceste acțiuni reprezintă nu alt ceva decât un act de huliganism contravențional și o injurie adusă în adresa părților vătămate Caraman Igor și Alexei Paniș, atât timp cât în ședința de judecată s-a demonstrat faptul că, la data de 30.12.2017 ora 18.00 și 02.06.2018 ora 23.30 - 23.50 între părțile vătămate și inculpat a avut loc o singură acțiune manifestată prin aplicarea violenței, urmată de exprimarea cu cuvinte necenzurate. La caz, infracțiunea de huliganism incriminată inculpatului nu a fost urmată de aplicarea violenței față de partea vătămată, aceste acțiuni au avut loc concomitent în același timp, iar vătămrile grave cauzate părții vătămate Babin Victor nu pot fi reținute la calificare în baza art. 287 Cod penal, raționament ce este dedus din pedepsele prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 349 alin. (11) Cod penal. Astfel, din materialele cauzei rezultă că, învinuirile aduse inculpatului Bularga Mihail, în baza art.287 al.(1) și art.287 al.(2) lit. a) Cod penal, se bazează pe următoarele probe: declarațiile părților vătămate Babin Vadim, Babin Victor, Paniș Alexei, Caraman Igor, precum și a martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

La caz, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, că se

consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod. Prin urmare, se consideră că principala problemă care urmează să fie constatată este dacă acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii care i se incriminează. Astfel, conform art.287 Codul penal, reprezintă huliganism - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a reținut că conform doctrinei juridice obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter simplu atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. În cazul dat, obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva infracțiunii de huliganism. Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrative de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc. Prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate se au în vedere acțiunile evidente ce ating interesele legitime ale unui grup ori chiar ale unei persoane care se află la locul infracțiunii. Sub obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență

asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului. Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță just a stabilit în acțiunile inculpatului Bularga Mihail, componența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii și anume obiectul infracțiunii formându-l relațiile sociale cu privire la ordinea publică, precum și relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea și libertatea psihică (morală) a persoanei, în cazul dat al părților vătămate. Latura obiectivă a infracțiunii de huliganism incriminată inculpatului s-a realizat prin acțiuni active de încălcare grosolană a ordinii publice și anume aplicarea violenței asupra părților vătămate în urma la ce le-au fost cauzate vătămări corporale. În acest context, reiese că fapta prejudiciabilă examinată cunoaște patru modalități nominative cu caracter alternativ: 1) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; 3) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; 4) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului s-au produs în public și cu scopul de a atrage atenția acestuia. Acesta s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate, maltratându-l cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, temei ce a servit înaintarea învinuirii pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.151 al.(1) și 349 alin.(1¹) Codul penal.

În acest context, instanța de apel a respins apelul declarat de către acuzatorul de stat, deoarece reieșind din conținutul materialelor cauzei se concluzionează că, acțiunile inculpatului calificate de acuzare conform prevederilor art.287 al.(1) și 287 al.(2) lit. a) Cod penal, demonstrează cert că, aceste acțiuni reprezintă nu alt ceva decât un act de huliganism contravențional și o injurie adusă în adresa părților vătămate Caraman Igor și Alexei Paniș, atât timp cât în ședința de judecată s-a demonstrat faptul că, la data de 30.12.2017 Ora 18.00 și 02.06.2018 ora 23.30-23.50 între părțile vătămate și inculpat a avut loc o singură acțiune manifestată prin aplicarea violenței, urmată de exprimarea cu cuvinte necenzurate.

Instanța de apel a reiterat că, la caz, infracțiunea de huliganism incriminată inculpatului nu a fost urmată de aplicarea violenței față de partea vătămată aceste acțiuni au avut loc concomitent în același timp, iar

vătămările grave cauzate părții vătămate Babin Victor nu pot fi reținute la calificare în baza art.287 Codul penal, raționament ce este dedus din pedepsele prevăzute de art.151 alin.(1) și 349 alin.(1¹) Cod penal.

Instanța de apel a atras atenția asupra faptului că, în sensul art. 287 Codul Penal, prin „violență” se are în vedere violența soldată fie cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Este posibil ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății să reprezinte violența care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă. În astfel de cazuri „violența” este desemnată prin sintagma „aceeași faptă”.

Analizând totalitatea probelor prezentate, apreciate din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor, Colegiul penal constată că prin acțiunile sale intenționate, Bularga Mihail de rând cu infracțiunile prevăzută de art.151 alin.(1) și art. 349 alin.(1¹) Codul penal, prin faptele ilegale constatate a comis contravențiile prevăzută la art.354 Codul contravențional, manifestată prin huliganismul nu prea grav, adică tulburarea ordinii publice și liniștei persoanelor fizice, acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice.

La determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală imputată inculpatului Bularga Mihail, instanța de judecată a reținut că, că învinuirea înaintată de către acuzatorul de stat în baza art.287 alin.(1) și 287 alin.(2) lit. b) Cod Penal, nu poate fi reținută, or, învinuirea nu este clară și precisă în comiterea faptei imputate, nefiind indicat la concret în ce au constat acțiunile intenționate a inculpatului care au condus la încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței și care se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, fiind calificate per ansamblu conform prevederilor art.151 alin.(1), art.287 alin.(1), art.287 alin.(2) și art. 349 alin. (1¹) Codul Penal.

În speță, actele de huliganism săvârșite de inculpatul Bularga Mihail se delimitează de vătămarea intenționată a integrității corporale pretins comisă, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite. Vătămarea intenționată a integrității corporale a părților vătămate, nefiind dovedită în partea soldării cu vătămarea ușoară a sănătății, calificarea urmând a fi efectuată în temeiul art.354 Cod Contravențional, ca

huliganismul nu prea grav. Conform prevederilor art.6 alin.(1) Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În conformitate cu art.8 alin.(3) și art.389 Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

În acest context, instanța de apel a reținut că pe parcursul judecării cauzei nu sa demonstrat că faptele incriminate inculpatului Bularga Mihail, întrunesc elementele infracțiunilor de huliganism prevăzute de art.287 al.(1) și art.287 al.(2) lit. a) Codul penal, fapt pentru care califică acțiunile inculpatului în baza art.354 Codul contravențional, după semnele calificative - huliganismul nu prea grav, manifestat prin acțiuni care tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice. În conformitate cu art.332 alin.(2) Codul de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art.458 Codul Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. În conformitate cu art. 30 alin.(2) Codul Contravențional, stabilește că, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an iar conform prevederilor art.441 alin.(1) lit. b) Codul Contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se

constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20–31 Cod Contravențional.

Astfel, cu toate că inculpatul Bularga Mihail, nu recunoaște învinuirile aduse în comiterea faptelor imputate, prevăzute la art.354 Codul contravențional, instanța de apel a concluzionat că vinovăția ultimului se probează, cu certitudine, prin declarațiile însuși a inculpatului părților vătămate și martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată, care instanța de judecată le apreciază pertinente, concludente, utile și coroborează între ele și demonstrează cu certitudine vina lui Bularga Mihail anume în comiterea contravențiilor prevăzute la art.354 Codul contravențional și nu a infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(1) și 287 alin.(2) lit. a) Codul penal, în concurs cu infracțiunile prevăzută de art.151 alin.(1) și 349 alin.(1¹) Codul penal.

Raportând normele legale indicate la circumstanțele acuzațiilor aduse inculpatului, instanța de apel a reținut că prima instanță just a constatat că fapta contravențională prevăzută de art.354 Codul contravențional, a fost comisă de inculpat.

Instanța de apel a relevat că, până la momentul actual, termenul prescripției tragerii la răspundere contravențională a expirat, astfel că procesul contravențional urmează a fi încetat pe aceste temeiuri.

Instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunilor imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către Bularga Mihail în comiterea infracțiunilor încriminate, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii nominalizate și este apreciată de către instanța drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În continuare, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului, precum că inculpatul Bularga Mihail a acționat în apărarea tatălui său care era lovit de către partea vătămată, or potrivit art.35 al Codului penal sunt prevăzute cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Instanța de apel a specificat că, conform alin.(2) al art.36 Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a

altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public. În acest context, se impune a menționa că o altă condiție implicită a apărării legitime perfecte impune proporționalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități. Așa dar, în cazul dat argumentul invocat de apărare (adică legitima apărare nu mai are un caracter perfect), încadrându-se în depășirea stării prevăzute la alin.(2) al art.36 Cod penal, astfel legitima apărare este invocată în apel fără a fi confirmată prin probe veridice.

Instanța de apel a menționat faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate. În jurisprudența Curții Europene există standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adevărit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

De asemenea, instanța de apel nu are temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de apel a notat că prima instanță la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia,

de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Instanța de apel a reținut că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Totodată, instanța de apel a menționat că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a remarcat că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului termenele de pedeapsă prevăzute de sancțiunea art. 151 alin.(1) Cod penal și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin

rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului Bularga Mihail, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

- inculpatul Bularga Mihail, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală*, a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului ordinar, casarea deciziei și sentinței și pronunțarea unei noi decizii privind remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului ordinar, Hamureac Oxana în numele inculpatului Bularga Mihail a menționat că:

- în decizia instanței de apel lipsește aprecierea amplă a probatoriului administrat prin prisma argumentelor apelantului părții apărării;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au luat în considerație motivele invocate de către apărare și probele prezentate în învinuirea lui Bularga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, și astfel condamnarea inculpatului s-a bazat integral pe declarațiile părților vătămate Babin Vadim, Babin Victor și Babin Maria mama părților vătămate și a raportului de expertiză judiciară nr.201802D0668 din 05.04.2018;

- proba video care a fost cercetată în ședința de judecată care include trei fragmente video înregistrate cu telefonul mobil de către martorul Grigorev Sani care a fost prezent la fața locului, a confirmat că înregistrările au fost făcute de el cu propriul telefon mobil confirmă cele invocate de către inculpat;

- din imaginile video cercetate de către prima instanță este observat momentul când este lovit Bularga Mihail – tatăl inculpatului, cu pumnul în față de către Babin Victor;

- referitor la leziunile corporale grave provocate lui Babin Victor, poziția instanței a fost combătută prin probe pertinente care au demonstrat nevinovăția inculpatului Bularga Mihail și anume din înregistrările video prezentate este vizibil cum alte persoane aplică lovituri cu mâinile și picioarele lui Babin Victor;

- au fost ignorate declarațiile martorului Grigoriev Sani;

- înregistrările video, declarațiile martorului și declarațiile inculpatului sunt probe care coroborează între ele, respectiv este confirmată poziția

inculpatului precum că dânsul la data de 30 decembrie 2017 nu a maltratat cu pumnii și picioarele părțile vătămate;

- instanțele au luat poziția acuzării la baza deciziei de condamnare prin ce au ignorat prevederile art. 6 paragraful 1 CEDO.

5.2. În motivarea recursului ordinar, inculpatul a menționat că:

- instanța de judecată nu a fost compusă conform legii;

- instanța de apel a încălcat dreptul la apărare;

- instanța de apel nu a explicat prin declarațiile căror părți vătămate și a martorilor se combat declarațiile martorului Grigoriev Sani și ce au declarat acești martori;

- instanța de apel și prima instanță trebuiau să acorde mai mare atenție afirmațiilor despre maltratarea lui Babin Victor de către alte persoane întrucât împrejurarea aceasta este una foarte importantă pentru stabilirea vinovăției în baza art. 151 alin.(1) Cod penal.

6. Referință asupra recursurilor declarate a fost depusă de către procuror, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

7.1. *Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpatul Bularga Mihail.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit materialelor dosarului, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data 22 octombrie 2020, în prezența procurorului, inculpatului și avocatului acestuia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel și dispozitivul deciziei adoptate (f.d.134-35, 139, vol. III), din

care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale și anume pentru data de 19 noiembrie 2020, ora 14:00.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.138, vol. III) se constată că, la data stabilită, în prezența procurorului și a avocatului inculpatului, a fost pronunțat dispozitivul deciziei motivate, fiindu-le înmănată părților prezente copia deciziei motivate (f.d.178, vol. III), celorlalți participanți fiindu-le expediată prin intermediul oficiului poștal.

Tot din materialele dosarului se constată că copia deciziei motivate, a fost expediată părții vătămate și inculpatului fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d.179, vol. III).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 noiembrie 2020, ședință despre care inculpatul Bularga Mihail a cunoscut, fiindu-i cunoscută și soluția pe caz.

Colegiul menționează că, inculpatul a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii judecătorești adoptate la caz, la data de 11 ianuarie 2021, fapt confirmat prin ștampila oficiului poștal aplicată pe plic, adică peste termenul prevăzut de lege, termenul scadent fiind data de 19 decembrie 2020.

Așadar, în cauza deferită judecării Colegiul penal specifică faptul că pentru inculpat termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de 20 noiembrie 2020, adică a doua zi după pronunțarea deciziei, ținând cont de dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de 19 decembrie 2020.

Prin urmare, recursul inculpatului Bularga Mihail declarat la 11 ianuarie 2021, nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

La acest capitol este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar al inculpatului Bularga Mihail este declarat peste termen, urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului Bularga Mihail.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeieri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Potrivit textului recursului declarat de către avocat, acesta invocă de drept temeierile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat în raport cu decizia atacată, conchide că temeiul invocat, nu și-a găsit confirmare dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat atât asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, cât și a argumentelor primei instanțe ce a concluzionat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoarea pe un termen de 6 ani, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea apărării.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat de a respinge apelurile procurorului și avocatului Chizilov Roman în numele inculpatului Bularga Mihail, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în cererile de apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței primei instanțe, precum a fost expus mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

Instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurentul a invocat temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursului nu au desfășurat pretinsele încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o simplă enumerare a unor probe, care în opinia apărării au fost apreciate eronat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la incidența în speță a temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocată de avocatul Hamureac Oxana, Colegiul penal lecturând lucrările cauzei nu a constatat careva erori comise de către instanța de apel prin prisma respectivului temei.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina lui Bularga Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, astfel instanța de apel la condamnat pe baza presupunerilor și nu a luat în considerație probele prezentate de către partea apărării.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal după semnele calificative: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bularga Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul atestă că, în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului Bularga Mihail a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, invocând că instanțele de fond nu au dat apreciere probelor video prezentate, unde este vizibil cum alte persoane aplică lovituri cu mâinile și picioarele lui Babin Victor.

Opozant criticilor invocate de recurent la acest capitol, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal menționează, că

instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpatului, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către procuror care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele, acestea fiind cercetate în ședința judiciară a instanței de apel, consemnate în procesul verbal și analizate de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate.

La acest capitol, Colegiul reține că, instanța de apel corect a concluzionat suficiența probatoriului privind calificarea infracțiunii inculpatului Bularga Mihail conform art. 151 alin. (1) Cod penal.

Față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Bularga Mihail, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de recurs rezumă că, argumentele invocate de recurent prin prisma pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele relevante invocate în cererile de apel în raport cu motivarea soluției primei instanțe.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bularga Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Bularga Mihail XXXXX*, ca fiind declarat peste termen.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către *avocatul Hamureac Oxana* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui Bularga Mihail XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 iunie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda